

Ploeg in de kijker

ROEPOVO POPERINGE (W 0383)

Een halve eeuw mannenvolleybal in Poperinge

Voor Roepovo Poperinge wordt dit een wel heel bijzonder jaar. De club kan zich immers een gouden kroontje aanmeten want is al een halve eeuw actief. Daarmee wordt Roepovo Poperinge met het stamnummer 383 meteen ook koninklijk. Al bijna even lang is oud-speler en oud-voorzitter maar nog altijd bestuurslid Stef Declerck betrokken bij het Poperingse volleybal.

Schoolploeg

Het was in de winter van 1960 dat E.H. Kamiel Missiaen, hij stond ook mee aan de wieg van het West-Vlaamse volleybal, in het St. Stanislascollege in Poperinge de volleybalwerking opstartte onder de leerlingen. Naar de schoolleuze werd de nieuwe club *Ad Majora* genoemd wat *Hogerop* betekende. De initiatiefnemer vond heel wat kandidaat-spelers en na enkele jaren trad de intussen in 1961 tot Povo herdoopte ploeg met meerdere teams aan in de provinciale competitie. Zoals in 1964 als er met Povo I, Povo II, Povo III en Povo IV in de provinciale competitie aangetreden werd. Van 1964 tot 1969 zou de club bij de jeugd, miniemen en kadetten, negen provinciale titels

behalen.

“Ik herinner mij die start en de eerste wedstrijd in 1961 nog best”, herinnert Stef Declerck die 28 jaar lang de voorzittershamer hanteerde zich nog. “Ik trainde al mee maar mocht niet meespelen omdat ik nog te jong was. Het volleybalseizoen werd toen gespeeld van februari tot april want wij speelden op de koer van de school in open lucht. Het was ook zo dat eens de spelers het college hadden doorlopen er ook niet meer volleybalden. Ik was bijvoorbeeld de eerste speler die nadat ik het college had afgewerkt, aangesloten bleef als speler.”

1966-1967 eerste hoogtepunt

Povo beleefde een eerste hoogtepunt met een effenaf schitterend seizoen en Stef Declerck aan het sportieve roer in 1966-1967. “Wij werden zowel met de eerste ploeg als de reserves provinciaal kampioen zonder nederlaag. Al werden er met tegenstanders als Olva Assebroek, Smashing Brugge, The Jets Roeselare en andere Sobeka Zwevegem's vaak heroïsche wedstrijden betwist. De ploeg promoveerde naar 3de nationale en verhuisde naar de feestzaal van het domein De Lovie. Povo deed het steeds beter en klom in evenveel seizoenen in een rekenkundige reeks op van een debuterende vijfde plaats in het nationaal volleybal naar een eerste nationale titel.

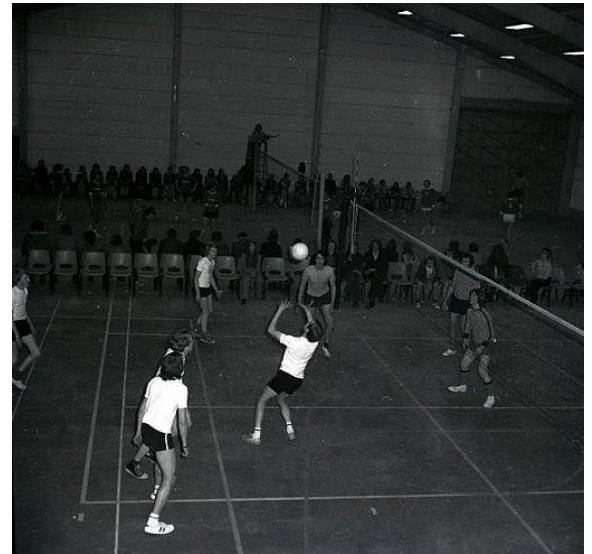

1971-1972 tweede hoogtepunt

Het vierde seizoen in 3de nationale werd Povo tweede achter Brandweer Veurne. Dat trok de verwachtingen voor het seizoen 1971-1972 fors op. “De Lovie liep geregeld vol omdat elke

thuiswedstrijd een spektakelstuk werd. Nu met tegenstanders als een Ibis Kortrijk, Mortsel, Ruisbroek, weer Roeselare maar ook Waalse opponenten. Met 20 overwinningen op 22 wedstrijden werd Poperinge voor de tweede keer kampioen maar nu in een nationale reeks”, zegt Stef Declerck. “Daar bovenop kreeg de club als toemaatje de Trofee van Sportverdienste van de stad Poperinge toegekend.”

Een seizoen later haalde Poperinge in zijn debuut in 2de nationale een derde stek achter St. Niklaas en Oostende of net geen promotie naar de hoogste reeks of de topreeks van het volleybal. Maar er groeide interesse voor de Poperingse spelers, Rembert Torhout plukte topaanvaller Dejaegher weg, VTI Kortrijk liet zijn oog vallen op spelverdeler Chris Spruytte. En wanneer na hun studies ook andere spelers de Westhoek moesten verlaten begon de terugval naar 1ste provinciale. In 1981 werd wel nog de provinciale beker gewonnen.

Die terugval leidde ook in 1982 de fusie in van Povo Poperinge en Roesbrugge, of de twee Poperingse eersteprovincialers, tot Roepovo Poperinge. Het resultaat was in 1983 meteen bekerwinst. En de promotie naar vierde landelijke. Het werd evenwel een retourticket. Af en toe werd er na de reekshervormingen wel nog van provinciale naar derde divisie geklommen maar werd weer een stap terug gezet. Van 1993 tot 1996 werd er nog eens drie seizoenen naeen in tweede divisie aangetreden.

“Maar als wij opteerden om geen vreemde spelers meer aan te trekken en hoofdzakelijk op de eigen jeugdwerking te steunen die al sinds het ontstaan verzorgd werd, belandden wij weer in provinciale”, geeft de ondertussen voorzitter geworden Stef Declerck ons mee. “Trainer Raf Crombez bouwde geduldig aan een nieuwe generatie wat uiteindelijk in positief sportieve resultaten uitmondde.”

1999-2000 derde hoogtepunt

En die kwamen er rap want in 2000 werd Roepovo na een sterke eindrush provinciaal kampioen met drie punten voorsprong op Moorslede en zelfs zeven op Marke. De reserves deden even goed en de bekerfinale werd met 3-0 gewonnen van Gistel. Het piepjonge Roepovo 2 promoveerde als bijkomende stijger van 3de naar 2de provinciale. En dat beresterke seizoen werd in de Hoppestad beloond met een tweede toewijzing van de Trofee van Sportverdienste.

“Wij hoopten een woordje te kunnen meepraten in 2de divisie en er werd vooral aandacht geschonken aan de uitbreiding van de jeugdwerking en het vroeger aantrekken van jongens en kinderen met een volleybalspeeltuin en volleybalschool. Roepovo 2 werd een doorstroomploeg naar het eerste team. Piet Naert werd jeugdcoördinator en de bestuursploeg had de handen vol om jaar in jaar uit die werking in de breedte financieel mogelijk te houden.”

2007-2008 vierde hoogtepunt

In 2000 promoveerde Poperinge dus weer naar het divisievolleybal. Derde divisie werd door een nieuwe reekshervorming afgeschaft en gedurende zeven seizoenen trad Roepovo 1 aan in 2de divisie. Niet echt succesvol want Roepovo raakte nooit hoger dan de middenmoot. En nadat de ploeg in het seizoen 2006-2007 op een 11de plaats eindigde werd geöpteerd voor een vrijwillige degradatie. “Het betekende dat de eerste ploeg in 2^{de}

provinciale moest aantreden en de tweede ploeg in 3de provinciale. Weeral vanuit die intense jeugdwerking die wij blijvend aanhouden” zegt Stef Declercq. “Die nieuwe start in 2de provinciale met Johan Vermeesch als trainer, werd een voltreffer. Roepovo finishte als tweede achter kampioen Ooigem, ook al een vroegere volleybalgrootheid, en mocht meepromoveren naar de hoogste provinciale reeks. De bekercampagne was effenaf schitterend want meerdere eersteprovincialers werden uitgeschakeld en als in de finale Beernem met 3-1 werd opzij gezet haalde Roepovo zijn vierde provinciale beker. Later won Poperinge ook nog de supercup ten nadele van kampioen Zedelgem. Roepovo werd, terecht dan ook, weer uitgeroepen tot Sportploeg 2008 in Poperinge.”

Maar ook het seizoen 2009-2010 mocht best gezien worden. Poperinge 1 dat weer Raf Crombez als trainer-coach kreeg dwong een derde stek af in de competitie, haalde voor de zevende keer de bekerfinale maar kwam tekort tegen het sterk versterkte Hermes Oostende in die bekerfinale en supercup.

2010-2011

Dit seizoen is Roepovo in de breedte heel sterk actief met als uithangbord de eerste ploeg in 1ste provinciale die sportief geleid wordt door Raf Crombez geassisteerd door Hugo Van Wymeersch. Roepovo A staat momenteel ongeslagen op kop van de klassering. Roepovo B treedt aan in 2de provinciale A onder de sportieve begeleiding van Johan Vermeesch. Luc De Deyne is jeugdcoördinator en Dries Vitse is trainer bij de scholieren. Daniël Crombez begeleidt de kadetten en Luc De Deyne de miniemen. Ook de préminiemen krijgen training van de jeugdcoördinator waar Ben Naert, Tom D’Hooghe en Adriaan Keygnaert de volleybalschool in twee niveaus ingedeeld behartigen.

“Die aandacht voor de jeugdwerking is door die vijftig jaar eigenlijk de constante factor geweest in onze werking”, rondt Stef Declercq die halve eeuw volleybal in Poperinge af.

De viering van dat gouden jubileum heeft plaats op zaterdag 16 april met een officiële ontvangst door het stadsbestuur, een receptie en feestmaal.

